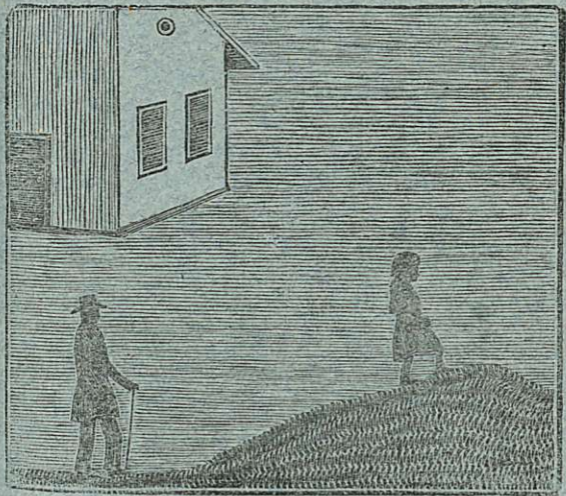

Lufemifia Lapsille, N:o 1, w. 1861.

Montana sana Lapsille
Uudella wuodella,

y. m.

Muutama sana lapsille
uudessa vuodessa,

Johannes Brenz,

ja

Wähäinen koulu-tyttö Afrikasssa.

Suomennosia.

Kuopiossa

vainetta B. Aschanin ja kump. kirjapainossa, 1851

Wissenschaften
und Künste

Einleitung

von G. A. Therman.

Muutama sana lapsille uudella vuodella.

Ruofi minun faritsojani.

Joh. 21: 15.

Rakkaat ystävät! Kukatiesi olette joskus ihmetelleet, minkätähden opettajat pitävät niin paljo murhetta nuorten iankaikkisesta autuudesta, minkätähden ei he säästä waiwojansa, waan erinomaisella ahkeruudella koettawat opettaa, waroitaa ja kehoittaa lapsia iankaikkisuutta ajattelemaan. He tietävät, Herran enemmän vaikuttawan kääntäwäisellä armollansa sydämmen päälle nuoruuden aikana, kuin joskus muulloin. He löytävät Piipiasa tämän lupauksen, joka erittäin kuuluu nuorille: "jotka warhain minua etsiwät, ne löytävät minun." He owat

wakuuttetut siitä, että Herra iloitsee suuresti war-
hain alkawasta jumalisuudesta; sillä heillä on
Herran oma todistus siitä, koska Hän (2 Mit.
34: 3) Josiasta sanoo: "Wielä nuoruutai-
na ollessansa rupeesi hän etsimään Isän-
sä Dawidin Jumalata." He seurawat kal-
liin Wapautajansa askeleita, joka jumalallijella rak-
kaudella katsahti lapsiin ja sanoi: "Sallikaat
lasten tulla minuun tyköni ja älkäätkiel-
täkö heitä, sillä senkaltaisten on Ju-
malan waltakunta;" ja joka viimeisissä sa-
noisjansa Pietarille lausui: "Tuoki minuun
karitsojani."

Tämä kaikki pakottaa meitä erinomaisella yk-
siwakaaisuudella pitämään murhetta lasten hen-
gellisestä elämästä. Se pakottaa meitä ahke-
ruudella Herralta teille siunausta pyyttämään ja
yhdessä teidän kanssanne rukoulemaan Häntä,
että Hän antaisi teille armonsa wälttää tule-
waista wihaa, se pakottaa meitä kokemaan wa-
pauttaa teitä wajoomasta synniin mereen ja saat-
taa teitä pakenemaan siihen arkkiin, joka on
Jesús Kristus.

Tänä meitä erittäin muistuttavana aikana, jona vuosi on loppunut ja uusi alkanut, on minulle taas suotu tilaisuus antaa manauksen kaikkua korvisanne ja teille tutkittaviksi eteenne asettaa ne erittäin tärkeät asiat, jotka teidän iankaikkiseen rauhaanne kuuluvat.

Äskettäen kulumut vuosi muistuttaa meitä kaikkia juhlallisesti, että meidän elämämme rientää loppuunsa kohden, ja että iankaikkisuus lähenee. Mahtaa siis jokainen seisahda ja itseltänsä kysyä: "Mihinäs minä menen? missä on minun iankaikkinen asuntoni olewa?" — Kaikki riennätte iankaikkisuutta kohden. Jos ette sitä ajattelekkaan, waan suruttomasti niinkuin unessa riennätte eteenpäin, niin on ajan wirta kuitenkin pian, warsin pian, saattawa teidän iankaikkisuuden rannalle. Kaikki ne teidän seasanne, jotka hylkäävät Kristuksen, rientävät siihen paikkaan, jossa ääretöin onnettomuus hallitsee. Jos te vielä edestinpäin elätte ilman Kristusta, olette autuudestanne huolimattomat, rientää aika juoksuksansa ja saattaa tietä tähän hirmuiseen asuntoon, ehkette ensinkään etsiä tietä sinne, ettekä wä-

hintäkään pyri sinne tullaksenne. Mutta ajan-
juoksu ei saata ainoatakaan teistä nuteen Jeru-
salemiin, jos kiellätte Jeesukselta teidän sydäm-
menne. Jos te vielä seisotte joutilaina mail-
man turulla, niin pitää Jumalan Pyhän Hen-
gen saada herättää teitä kysymään tietä Sioniin
teidän kasvoinne tähtyy kääntyä ylöspäin ha-
kemaan sitä kuin ylhällä on. Jos joku kysy-
teiltä, mihin te aivotte tulla, koska kuolema wi-
teitä ijankaikkisuuteen, niin vastaa kaiketi jokainen
teistä: "minä aivon tulla, taiwaaseen." Te pelkääte tätä
hirmuista tuomiota: "menkää pois minun tyköni, te firotut, ijankaikkiseen
tuleen." Te pelkääte sitä paikkaa, jossa ei fi-
rotuin "mato koskaan kuole, eikä heidän tulem-
koskaan sammuu." Rakkaat lapset! Oh, seisahdaka-
suis tämän vuoden alussa ajattelemaan ja itsel-
tänne kysymään: "Räyhkö nyt taiwaan tietä?
— Koetelkaat teitänne siis tarkoin näiden tur-
tomerkkien jälkeen, joita minä tässä teidän eteen
ne asetetan.

Jokaisella teistä, joka tahtoo tulla
Jeesuksen tykö taiwaaseen, pitää ole

man uusi sydän. Te olette kaikki tulleet
 tänne maailmaan saastutetulla ja syntisellä luon-
 nolla. "Katsa," sanoo Dawid, "minä olen syn-
 nissä syntynyt, ja minun äitini on synnissä mi-
 nun siittänyt." Raamattu kutsuu sydämmen häi-
 jykse ja pahanehkiseksi kappaleeksi ylitse kaikkein.
 Se sanoo, että tämä on aina nuoruudesta taipu-
 nut pahuuteen. Ja Jumalalla on sellainen
 kauhistus syntiin, että hän olisi kokonansa hukut-
 tanut ihmiset maan päältä tämän heidän saas-
 tutetun luontonsa tähden, ellei Hänen poikansa
 olisi tahtonut tulla ihmiseksi sowitzaaksensa meitä
 Jumalan kanssa ja puhdistaaaksensa meidän sy-
 dämmemme werellänsä. Hänellä on täydelli-
 jesti puhdas sydän; Hän totteli mielellänsä
 Isänsä tahdon ja antoi täydellisen puhtautensa
 Hänelle, sillä puhdistaaaksensa meidän saastaisu-
 temme. Hän on piinassansa ja kuolemassansa
 tuodattanut puhtaan sowitzoweren, jossa kaik-
 kein ihmisten sydämmet taitawat tulla puhtaiksi
 ja lumiwalkiaiksi synneistänsä, jos he tahtowat
 tätä armoa vastaan=ottaa. Hän on tarjonnut
 sen kaikille wapahamiseksi ja autuudeksi. Hä-

nen Pyhä Henkensä on sen heille omaksi antanut. Hän kutsuu myös teitä joka päivä tykönsä sanansa kautta. Hän on puoleltansa kaikki tehnyt. Mutta kuinka olette itsenne käyttäneet Hänen lahjojansa kohtaan?

Lapsset, koetellaat itsiänne tässä asiassa. Minkälainen on teidän sydäminenne? Usunko siinä ylpeyttä, kateutta, ja koston=pyhyyttä? Usunko siinä vastahakoisuutta Jumalaa ja Hänen sanansa vastaan ja wiha rukoukseen? Halitseeko siinä huolimattomuus niistä tavaroidista, joita teidän pitäisi kokooman taivasta warten? Rukautiesi, ette rakasta, rukoile, ettekä palwella sitä iankaikkista Jumalata, joka teidän on itselensä luonut, lunastanut ja armoihinsa ottanut? Elättekö Jesukselle? Pidättekö kansakäymistä Hänen kansansa? Turwaattekö Häneen? Taikka onko teillä lihallinen mieli, joka on wiha Jumalata vastaan eikä ole Jumalan laille kuuliainen; sillä ei se woikkaa? Rukautiesi luette joka iltä ja aamu rukouksia kätte joka sunnuntai kirkossa ja olette itsenne kanssa tytywäiset, jos joskus teette sitä, kuin

oikeana pidätte. Mutta tätä taidatte myös tehdä taiwaan tietä waeltamata. Te taidatte tehdä tätä oman hyötynne tähden, eikä Sumalan tähden. Mutta jos Sumalan Pyhä Henki saa muuttaa teidän sydämmenne ja antaa teille uuden, Jesuksen weressä puhdistetun sydämmen, silloin tulette taiwaaseen soweliaiksi.

Mahtaa siis jokainen teistä itseltänsä tämän uuden vuoden alussa kysyä: "onko minulla uusi sydän? olenko vastaanottanut Jesukselta sen armon, jonka Hän on tarjonnut ja lahjoittanut minulle? olenko alkanut elää Jesukselle?" — Pyhtääkö joku teistä mutta sydäntä? — Wähäiseltä pojalta kysyttiin kerran, mitä hän Sumalalta pyhtäisi, jos hän sais anoa itsellensä jotain, jota hän toivoisi? Hän wastasi: "Uuden sydämmen." Hän ajatteli oikein; sillä ei kukaan muu kuin Sumala taida antaa teille tätä tarpeellista lahjaa. Ei opettajat, wanhemmat, sisarukset, eikä kumppanit taida sitä teille lahjoittaa; mutta Jesus lähettää Pyhän Hengensä luomaan mutta sydäntä niihin lapsiin, jotka eivät seisoa Häntä vastaan, waan halullisesti tottelewat Hä-

nen äänensä. Rakkaat lapset, ajatelkaat tätä hyvin. Puhukaat Jumalan kansa tästä tärkeästä asiasta. Menkäätkin yksinäisyyteen ja rukoilkaat täydellä todella, ja muistakaat tämä Herran lupaus: "Minä annan teille uuden sydämmen ja uuden hengen annan minä teille."

Ette taida itse uudistaa sydämmitänne. Jos olette poikenneet pois Jeesuksesta, niin ei teillä ole mitään apua. Teidän tulee siis paeta taikaisin hänen tykönsä. Sillä werellä, joka kuuluu Hänen haavoistansa, Hänen awatusta kyljesitänsä, on vielä sama taiwaallinen voima. Meidän tätä werta pysyy Jumalan wiha jokaisen syntisen päällä; sillä Hänen wanhurskautensa waatii syntien sowittamista. Mutta Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meitä kaikesta syntisestä; sen ohitse, jonka sydän on tällä merkittömenee kadotuksen murha=enkeli, eikä tohdi häneen fajota. — Köyhä mies Malabaarin rantamaalla kysyi epä=jumalansa papilta, mitä hänen piti tekemän saadaksensa syntinsä anteeksi? Tämä käski hänen käydä muutamia peninkuor

mia teräwillä rautanauloilla kengisfänsä. Mutta
 kuin tämä köyhä mies tällä matkallansa makasi
 pitkällänsä tibeän lehtipuun warjossa, kuuli hän
 lähetyssaarnajan juuri likellä julistawan äsken
 nimitetyt sanat: "Jesuksen Kristuksen Jumalan
 pojan weri puhdistaa sinua kaikesta sinun syn-
 nistäs!" Tätä kuulteli tämä kowasti waiwattu
 mies; suurella ilolla wiskasi hän pois tykönsä
 ne waiwaloiset kengät ja huusi: "juuri tällaista
 sanomaa minä tarwitsen kuulla."

Hänen tykönsä taidatte myös te löytää kai-
 ken autuuden; ilman Häntä ette taida siitä osalli-
 jiksi tulla. Koetelkaat siis itsiänne, kuinka te wiin-
 meksi kuluneenna vuonna olette Hänen vastaan-
 ottaneet kunaki Sapattina, kussakin tilaisuudessa,
 jolloin Hän on tarjonnut itseänsä teidän sydäm-
 mihinne, jolloin te kuulitte hänen sanansa, jol-
 loin ystävänne teitä neuwoiwat; jolloin Herra
 weti teitä tykönsä joko kehoituksella taikka kuri-
 tuksella. Oletteko myös tekin niitä, joista hä-
 nellä on ollut syötä puhjeta tähän walitukseen:
 "Kuinka usein minä tahdoin koota teitä, niin-

kuin kana kotoo poikansa siipeinsä alle — jette tahtoneet!"

Jos te tahdotte ijäti asua Kristuksen kanssa taiwaassa, niin tulee teidän täällä elää Hänelle. Suurin osa ihmisiä eivät elä Kristukselle, vaan itsellensä; mutta niillä sieluilla, jotka waeltawat taiwasta kohden, on tämä päällekirjoitus: "Me olemme Kristuksen omat, ja palwelemme Häntä." Rakkaat nuoret ystävät, jos Kristus on saanut pelastaa teitä, jos hän on saanut puhtaaksi pestä teidän sydämmenne, ja te nyt olette Hänessä, niin elätte myöskin Hänen kunniauksensa. Jos Hän saa asua teidän sydämessänne ja uudistaa sen kuvauksensa, niin hävittää hän myös siitä rakkauden maailmaan, syntiin ja turhuuteen. Silloin tahdotte kokonansa olla Hänen omansa, silloin tulette murheellisiksi siitä, ettette taida kylliksi Häntä rakastaa, ettekä oikein palwella. Koska saatana kiusaa teitä syntiin, koska maailma houkuttelee teitä, petolliset ystävät wiettelivät teitä, oma turmelus, wanha ihminen tahtoo saattaa teitä itsiänsä seuraamaan, silloin was-

takaat: "Me olemme Herran omat." Jos teillä on Kristus Vapautajananne, niin pakottaa Hänen rakkautensa teitä Häntä tottelemaan, Häntä kiittämään ja kunnioittamaan. Joka on saanut maistaa Jesuksen lunastus=armon suloisuutta, taitaa todella puhjeta näihin sanoihin: "Ah, jos mulla olisi kymmenen tuhatta kieltä, niin tahtoisin kuitenkin käyttää ne kaikki hänen kunniansa julistamiseksi! Jos minulla olisi kymmenen tuhatta sydäntä, lahjoittaisin minä i.e kaikki hänelle."

Wäärä profeetta Bileam taisi sanoa, koska Jumalan Henki antoi hänen tuta Kristuksen tulemisen: "Minun sieluni kuolemaan wanhurskasteen kuolemalla." Mutta ette, lapset, taida kuolla wanhurskasteen kuolemalla, ellette täällä elä Jumalan lasten elämätä. Jos toivotte Kristuksen viimeisenä päivänä asettawan teitä oikealle puolellessa, niin täytyy teidän antaa Hänen myös nyt eroittaa teitä palvelukseensa. Joka ei täällä tahdo palwella Häntä, ei myöskään saa ijankaikkisuudessa kunnioittaa Häntä.

Ah, kysyköön siis jokainen itseltänsä: Eläntö

Kristukselle? Olenko tähän saaffa elänyt Hänelle? Mitä sanoo omatunto? Mitä todistaa kulunut aika? — Eräs Intialainen sanoi Ferran lähetyssaarnaajalle: "Minulla on kukka, kallis kukka, se on minun sydämmeni; minä tahdoisin uhrata sen jollekulle, mutt'en ole vielä löytänyt ketäkään, joka olisi mahdollinen sen saamaan." — Mutta kuin hän sai kuulla Kristuksen rakkautta julistettawan, sanoi hän: "Minä tahdon antaa Kristukselle minun kukkani, sillä Hän ansaitsee sen hywin."

Popullifesti; Jos te tahdotte asua Kristuksen kanssa taiwaassa, niin askaroitsette mielellänne hengellisissä ja taiwaallisissa asioissa. Rukous on niinkuin se ilma, jota oikea waellusmies Zioniin tarwitsee hengellisen elämänsä ylöspitämiseksi. Niin pian kuin Paawalin kaswot kääntyivät Zionia kohden, sanoi Herra hänestä: "Katso, hän rukoilee." Ah, kuinka monelle, jotka kuitenkin tahtowat Kristittyjen nimeä kantaa, eikö rukous ole wieras asia. Niin on myös Jumalan

Sanan lukemisen kanssa laita. Ihanaa on kuulla Pyhän Hengen omia sanoja, kuulla Jesuksen oman suun puhuvan. Hänen oikiat ystävänsä pitävät tämän asian suuremmissa arvossa, kuin ruumiin ravinnon. Rakkaat lapset, minä kerron samaa, mitä niin usein ennen on sanottu: sallikaat Jumalan Sanan, sallikaat itse Piiplian olevan teidän kalliimpana tavaranne, seurattaat Timotheuksen esimerkkiä, joka lapsuudesta saakka piti waarin raamatun opetuksesta. Seurattaat kahdentoista=vuotisen Jesuksen esimerkkiä, joka sanoi pitävänsä niissä olla, jotka Hänen Isänsä ovat. Niin on myös sunnuntai=päivä Jumalan lasten sydämmille kallis tawara. He iloitsewat Herran Sapatista. He pitävät yhden päivän Herran kartanoissa parempana kuin tuhannen päivää muualla. Jumalan lapset rakastawat myös hengellisiä ajatuksia ja tutkistelemisia. He tutkistelewat Jumalata ja Hänen teitänsä sydämmisensä, niinkuin Jesuksen äitien teki. He rauhoittawat mielellänsä sielunsa Jumalan ihmeellisten töiden katselemisella (Ps. 139: 14). He tahtowat mielellänsä puhua sel-

laisten ihmisten kanssa, jotka rakastawat Jესusta ja olla niiden seurassa.

Ah, rakkaat lapset, rukoilkaat siis Jumalan Pyhää Henkeä, että Hän mahtaisi tehdä teidän sydämmenne näin taiwaallisesti mieltyneiksi, että Hän mahtaisi tehdä Sanan, Rukouksen ja Sa-patin teille rakkaaksi, että Hän istuttaisi teihin rakkauden Jumalan ystäviin ja täyttäisi teitä pyhillä ajatuksilla. Rukoilkaat, että Hän walmistaisi teitä kanssa=käymiseensä taiwaassa, jossa kiitos wirtenne ei koskaan loppu, jossa yhdistys Jumalan kanssa ei koskaan tule katkaistuksi, jossa ijankaikkista Sapattia pidetään. Ette taida siellä onnelliseksi tulla, ellei Jესus jo täällä maan päällä ole saanut waiwutta sydämmisämme halun Hänen waltakuntansa toimituksiin.

Jos se siis on tosi, rakkaat ystäwät, ett'ette ilman nutta sydäntä, joka on Jესuksen weressä puhdistettu ja elää Hänelle, ett'ette ilman rakkautta hengellisiin ja taiwaallisiin kappaleihin taida tulla taiwaaseen, niin on selwästi suurimmasta arwosta, että laskette sydämmillenne nämät kappaleet,

jotka kuuluvat teidän iankaikkiseen rauhaanne. Ne syyt, jotka pitäisivät teitä siihen pakotta-
man, ovat warsinakin suuret.

Ensiksi taitaa kuolema pian tulla ja kat-
kaista kaikki armo tilaisuudet. Monet
moret kuolewat, kuka tiesi on kuolema jo ottanut
jonkun lapsen taikka jonkun nuorukaisen teidän
kotoanne, kuka tiesi on se jo wienyt jonkun kump-
panin, joka koulussa on istunut teidän siwul-
laine. Ajatelkaat siis, kuinka tärkeä tämä asia
on. Jos elätte ilma Sumalata, jos tottelette
syntiä ja omaa tahtoanne, jos wanha, paha sy-
dän saa kasvaa ja hallita teissä, ja kuolema ta-
paa teidät tässä tilassa — tietäkää, että teidän
wiimeiset hetkenne, teidän iankaikkinen olentonne
on olewa onnetoin. Sentähden seisoo myös
raamatussa: "katso minä seisoo owella ja kolko-
tan; tänä päivänä, jos kuulette Herran äänen,
niin älkää paaduttako teidän sydämmitänne."

Toiseksi on nuoruuden aika paras aika
yhdistykseen Jesuksen kanssa. Jota pidem-
mälle me eriamme hänestä, jota kauwenimmaksi
me waellamme helwetin tietä, sitä raskaammaksi

meille tulee kääntyä takasin. Tämä kulkuri tulee aina nopeammaksi, jota kauvemmasi syntinen joutuu hirmuisella matkallansa. Usein näkyy siltä, kuin uskovaiset waeltaisivat hitaasti elämän tietä, mutta katumattomat sitä wastoin kiiruhtaisivat surullista päämaaliansa kohden. Antakaat sentähden ensimmäinen nuoruuden-aikanne, teidän kewa-kukkaisenne, Jesukselle, niinkuin tuo Intialainen. Siitä kasvaa Wapahujan hoidon alla ijankaikkinen hedelmä.

Ehkä Jumalan Henki uskon kautta Jesuksen päälle missä iässä hywänsä taitaa muuttaa sydämmen, on kuitenkin nuori sydän tavallisesti pehmeempi ja nöyrempi. Wanha mies sanoi kerran sywällä liikutuksella wähäiselle lapselle: "lapsi, etsi Herraa nuoruudessa; minun sydämmeni on kankea — minun sydämmeni on kova." Koska sydämmenne on nuori, niin saatatte helpommin tulla totuudelta liikutetuksi. Teidän korwanne ei ole vielä ehtineet tulla warsin kuroiksi Ewankeleiumille. Ah, ottakaat siis wisuwaari niistä raamatun-paikoista, joissa Jumala waroittaa ja kutsuu teitä. Koska te tulette tä-

hän Raamatun paikkaan: "Kaikki ovat syn-
tiä tehneet, niin seisahdakaat tässä ja ajatel-
kaat jokainen itsensä: "minä olen myös syn-
tinen." Koska te tulette Sinain vuorelle ja
kuultelette Jumalallisten lain-käskyjen majes-
teetillisiä julistuksia, niin antakaat wakuutta tei-
tänne teidän erinäisistä synneistänne, jotka teke-
wät teidän Jumalan wanhurskaan rangaistuksen
alaisiksi. Koska te tulette Golgataan ja luette
teidän ristiin=naulitusta Wapahtajastanne, niin
ei yksikään teistä mahda mennä pois sieltä, en-
nenkuin sydän on tullut Jesuksen rakkaudelta
liikutetuksi. Koska te luette sen kutsumisen,
"että se, joka tahtoo, saa tulla" — niin ymmär-
täkää, että tämä on Herran kutsumus teille.
Älkää antako raamatun ensimmäisen totuuden olla
ilman hyötyä teidän sieluillenne.

Jos ette teidän nuoruudenne ijässä käänny
Jumalan tykö, niin tuhlaatte armen ajan. Ei
Jumala sallisi, että Saatanana sais itsellensä par-
haan osan meidän elämästämme, ja että me
Jumalalle säästäisimme ainoastansa wanhuuden
heikkouden. Jos te alati seisotte Jumalan Py-

hää Henkeä vastaan, niin Hän on teidän wiimein ylö=antawa. Hirviusta on, jos te nuoruudessanne seisotte Jumalan armoa vastaan ja Hän on teistä sanowa: "Efrain on suostunut epä=jumaliin: Unnan hänen mennä."

Kolmanneksi: ne, jotka nuoruudessaan vastaan ottawat Kristuksen, tulewat usein likisempään yhdistykseen Hänen kausensa, kuin muut. Ei maailma ole ehtinyt sokaista heidän mieltänsä ja tehdä sen kylmäksi. Jumala antaa usein suuremman armon niille, jotka aikasemmin rupeewat Häntä etsimään. Ne kukat, joita Hän alussa on saanut hoitaa huoneessaan, kantawat vielä wanhuuden ijällä hedelmät.

Lopullisesti: jos te olette Jumalan lapset nuoruudessaanne, niin tulette kaikkien suuremmaksi siunaukseksi muille ihmisille. Jota kauvemmas te erkanette Kristuksesta, sitä suuremman wahingon teette ihmisille, jotka eläwät teidän ympärillänne, sitä useimpia sieluja taidatte turmella. Jota aikasemmin Herra saa taituttaa sydäntänne Hänen tykönsä,

sen suuremman siunauksen taidatte matkansa-
saattaa. Jos te olette uskowaisia ja rukoule-
waisia lapsia ja waellatte Herran edessä kuuli-
aisuudessa ja nöyryydessä — niin on Herra
tekewä teitä siunaukseksi monelle, ja te tulette
elämän lähteiksi teidän kodusanne.

Nyt on niinmuodoin, rakkaat, nuoret ystä-
wäni, teillä otollinen aika, nyt on teillä autun-
den päivä. Teillä on kukatiesi hurksaat wan-
hemmat, jotka monilla rukouksilla ja kyyneleillä
kantawat teitä Herran eteen. Kukatiesi kokoo-
wat he teitä joka päivä kotona jumalisuuden
harjoituksiin; kuka tiesi antawat he teille monta
hellää manausta ajatella teidän kuolematointa
sieluanne. Teillä on pyhä Naamattu, teillä on
rukouksessa tykö-käyminen teidän näkymättömän
sielun-ystävänne tykö. Papit, opettajat ja
ystävät osottawat teille Jumalan tietä. Kuinka
olette käyttäneet ne monet edut, jotka owat teille
tarjona? Kukatiesi joku teistä on edes-
menneenä vuonna oppinut tuntemaan Häntä ja antanut
Hänelle sydämensä, mutta minä pelkään myös,
että monta teidän seasanne löytyy, jotka owat

antaneet wanhan sydämensä hallita; monet, jotka elävät ilman Kristusta. Hän on rukoillut teidän edestänne taiwaallisen Isänsä tykö ja sanonut: "anna puun vielä tämä wuosi olla, niinkauwan kuin minä kauan hänen ympärinsä ja sonnitan." Rukatesi awataan vielä tämän vuoden alla ijankaikkisuuden portit teillekin. Kuolema taitaa tänä vuonna poistemmata juuri niitä teidän seastanne, jotka sitä vähemmin nyt ajattelewat. Ja jos te myös tulisitte wanhoiksi, saawuttaa teitä kuolema kuitenkin wälttämättömästi, ja jos te siihen saakka olette Wapahujan ylönsatsoneet, kuinka surkiaksi eikös teille silloin tule, ruweta entistä elämäntänne oikein tutkimaan ja muistelemaan, kuinka teidän opettajanne owat neuwoneet ja mananeet teitä. Silloin olette tosin walittawat: "Ah, että me olemme niin huolimattomat olleet, ettemme ole niitä neuwoja seuranneet." Te taidatte itse ymmärtää, mistä teille on tuntuwa, jos toiset menewät sisälle Jumalan waltakuntaan, mutta te itse isolta juowalta ijankaikkisesti siitä eroitetaan. Ah, ajatelkaat, ajatelkaat

niitä loppumattomia, onnettomia aikoja, jotka silloin ovat edessäänne. Ajatelkaat niitä paikkoja, joissa on ijankaikkinen itku ja waikeroitseminen. Eikös siis ole warsin tarpeellinen, eikös ole totinen wiisaus, juuri nyt nousta synnistä, juuri nyt kuulla Jumalan ääntä? Kristus kokottaa teille käsiänsä, Hän sanoo terve tultua kaikille, mutta erinomattain nuorille, Hän otta teitä vastaan sellaisina kuin olette, ja tekee teitä itse puhtaksi ja waltakuntaansa soweliaiksi, ja tahtoo itse olla teidän ijankaikkinen perintö-osanne. Jos tahdotte, että Isä, Poika ja Pyhä Henki iloitsisi teistä, niin tulkaat Jesuksen tykö. Jos tahdotte iloita enkeliä, niin tulkaat Jesuksen tykö. Jos tahdotte iloita opettajianne, totisia ystäwiänne ja kaikkia Jumalan lapsia — niin tulkaat Jesuksen tykö. Jos tahdotte wanhemmillenne osottaa kiitollisuutta, jos tahdotte kodolenne toimittaa siunausta, niin tulkaat Jesuksen tykö, tulkaat teidän taiwaallisen Isänne lapsiksi, joka Jesuksen lunastuksen kautta on teille helmansa awannut. Hän on teidän omiksensa ottanut, että hän teitä armollonsa, eikä wihallansa kohtelesi.

Ei Hän tahtoisi, että te joutuisitte kadotukseen, waan että te autuuden perisitte. Ilukoilkaat siis kaikki näin: Tähtä meitä warhain armoillas, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikena meidän elinaikanamme.

Johannes Brenz.

Johannes Brenz eli Württembergisä Luteeruksen viimeisinä aikoina, ja oli ahkeraampia Ewankeliumin lewittäjiä Saksanmaalla. Häntä hätyyttiwät keisarin Hispanialaiset sotamiehet, jotka ajowat häntä takaa yhdestä paikasta toiseen. He ryöstiwät kaikki hänen huoneestansa ja hänen täytyi eritä waimostansa ja lapsistansa, joita hän toimitti menemään karhuun ja lymyttämään itsensä wähäiseen kylään. Hänen täytyi itse monta wuikkoa kylmänä talwi-aikana kulkea ympäri tihiböissä metsissä. Ei porwarit Hallen kaupungissa, jossa hän oli opettajana, tohtineet häntä tykönänsä lymyttää. Mutta viimein otti Württem-

bergin Hertua Ulrik häntä suojeleksensa ja käski palweliansa wiemään Brenziä johonkuhun paikkaan, jota ei hän itsekkään tuntisi, että hän, jos tarwittaisiin, taitaisi keisarille sanoa, ettei hän tietänyt, missä Brenz oli.

Silloin eli Brenz salaa usioissa paikoissa, joissa hän sai vähän lewätä murheistansa, ja kirjoitti sekä Dawidin 23 Psalmiin että Esaian profetian selityksen. Siihen aikaan kuoli hänen awiopuolionsa, joka nyt asui Stuttgartsissa, ja Brenz ei taitanut jättää pieniä lapsiansa ilman hoitoa, jonkatähden hän meni heidän tykönsä sinne. Keisarilliset sotamiehet saivat siitä tiedon, ja joukko hispanialaista hevostwäkeä lähestyi Stuttgarta. Näille sotamiehille oli annettu se käsky, että ottaisivat hänen kiini, kuinka saisiswat, eläwänä taikka kuoleena. Tämän sai Hertua Ulrik tietä ja ilmoitti Brenzille, että hänen hengensä oli waarassa, ja että hänen piti koettaman lymyttää itseänsä. Brenz meni kotio, otti sieltä yhden leiwän ja läksi sanaa lausumata huoneestansa ja tuli kaupungin ylipäähän, jossa hän meni ensimmäiseen awonaiseen huoneeseen,

pääsi kenenkään näkemätä ylös trappuja myöden, kiipesi wintissä halkoläjälle juuri katonrajaan, ja teki itsellensä siellä sian yhdessä loukkaassa. Seuraavana päivänä tuli keisarillinen eweristi hevoswäen kanssa Stuttgartiin, pani wahdit kaupungin porteille ja herttuan linnaan, ja näytti herttualle käskykirjan, jossa waadittiin, että Brenz piti eläwänä taikka kuoleena hänelle jätettämän. Herttua Ulrik taiksi todella wastata, ettei hän tietänyt, missä Brenz silloin oli, mutta antoi sotamiesten päällikölle luvan hakea häntä kaikissa paikoissa. Eweristi antoi tyhstin hakea kaikissa huoneissa. Kaikki sängyt, arkut, puupinot heinä- ja olkiladot haettiin tarkoin. Hispanialaiset pistiwät niihin sapelilla ja keihäillä. Tämä työ kesti neljätoista päivää, ja Brenz kuuli joka päivä, kuinka ihmiset kadulla puhuiwat toinen toisensa kanssa tästä hakemisesta, ja taiksi koko sydämmestänsä yhtyä muutamain waimo-ihmisten sanoihin, kuin he joka aamu kadulla sanoiwat toinen toisillensa: "Sumalan olkoon kiitos! ei he vielä ole häntä löytäneet." Neljäntenätoista päivänä tuliwat sotamiehet myös siihen huonee-

seen, johonka Brenz oli ottanut pakonsa. Brenz makasi tuskassansa ja vaarassansa polwillansa sydämmellisellä rukouksella Jumalan tykö ja kuuli, kuinka pauhaawaiset sotamiehet koliste-
 liwat sota=aseillansa, kuuli, kuinka he hakivat yli koko talon yhdestä huoneesta toiseen, tuli-
 wat myös viimein wintille ja lähestyiwät hänen piilo=paikkaansa. Wähällä oli, ettei häntä löy-
 detty, hän kuuli keihäin tunkewan puu=pinon lä-
 pitse, ja kerran tähtyi hänen siirtyä wältääksensä keihään terää. Viimein kuuli hän suureksi ilok-
 sensa nämät sanat: "pois täältä, ei hän ole täälläkään!" Eweristi oli nyt itse wakuutettu siitä, ettei Brenz ollut Stuttgartissa, ja seu-
 raawana päivänä lähtiwät he pois sieltä.

Mutta kuinka taissi Brenz elää neljätöistä päivää yhdellä leiwällä? Niinkuin kaarneet oli-
 wat wälifappaleet Jumalan kädesä Eliaan ylös-
 pitämiseksi, niin toimitti Herra myös kanan kautta, että Johannes Brenz sai rawintonsa. Tämä tuli kohta ensimmäisenä päivänä hiljak-
 sensa liki häntä, muni siellä munan ja meni wastoin kanaen tapaa munittuansa hiljaksensa

pois. Brenz piti muuan Jumalan antamana lahjana, leikkasi kappaleen leipää ja kiitti Herraa sydämmestänsä tästä vähäisestä ateriasta. Seuraavana päivänä tuli kana takaisin, ja senjälkeen joka päivä samalla ajalla, niin että Brenz sillä lailla joka päivä sai ravintonsa. Mutta Hispanialaisten viidentenä toista päivänä poislähdettyä, ei kana enää tullut takaisin, ja Brenz kuuli ihmiset kadulla sanovan: "nyt ovat he jo poislähteneet." Suuremmaksi wakuudeksi oli hän kuitenkin iltaan saakka paikoillansa ja käytti siellä loppu päivää Jumalan kiitoksella ja ylistyksellä. Ehtoolla meni hän herttuan tykö, ja tämä ihmetteli suuresti, nähdesjansa häntä ja kuullesjansa hänen kertomustansa. Herttua lähetti hänen senjälkeen pois yhden maa-howinsa huoneen-haltian tykö. Siellä eli hän kaksi vuotta wieraalla nimellä, siksi kuin uskon-opin puhdistajat saivat tunnustus-wapauden.

Wähäinen koulu=tyttö Afrikassa.

Lähetys=saarnaajan Mossatin ollessa Etelässä Afrikassa kävi hänen kuolussansa vähäinen moriani=tyttö, joka suurella ahkeruudella tahtoi oppia kaikkea, mitä hänelle opetettiin. Hän oppi pian tuntemaan yhden osan Uudesta Testamentista ja rupesi hyvin ulkoakin lufemaan. Hän asui vähän matkaa koulusta, ja ehkä Mossat tunsi hänen vanhempansa, niin ei hän kuitenkään tietänyt, että he niin lähellä asuivat. Kuin tuo vähä tyttö taifi lukea jossin selwästi sisältä, rupesi hän wälitte tulemaan warsin myöhään aamulla kouluun, jonka tähden Mossat yhtenä päivänä kysyi häneltä: "Minkätähden tulet niin myöhään? Etkös taida nousta aikasemmin aamulla?" Tähän ei tyttö wastannut juuri mitään, waan oli ääneti ja hiljaksensa, niin ettei Mossat saanut parempaa selkoa syystä. Muutamina seuraawina päiwinä tuli hän wieselä myöhään kouluun, ja Mossat ajatteli, että tähän mahtoi olla jottkut erinäiset syht. Hän kysyi silloin, missä tyttö

asui, sillä hän tahtoi mennä hänen vanhempainsa tykö asiaa tutkimaan. Tämä vähäinen tyttö sanoi silloin: "Minä otan teitä kanssani ja näytän teille, missä me asomme." Samana päivänä meni hän sinne illalla, ja tuo vähäinen musta lapsi juoksi edellä Uusi Testamentti kainalossa. Hän juoksi korkean tukkulan ylitse alas laaksoon. Siellä oli vähäinen kylä, jossa oli ainoastansa muutamia mökkiä. Hän vei Moffatin myötänsä vanhempainsa asuntoon, jossa kaksi mustaa waimoa istuivat, joista toinen oli warsin wanha ja harmaapäinen. Moffat kysyi: "kuka tuo on?" Pikku tyttö wastasi: "se on äitini äiti." Hänen taas kysyttyänsä, kuka se toinen waimo oli, wastasi tyttö: "se on minun äitini." Moffat istui jonkun ajan heidän tykönsä, ja kysyi äidiltä: "tiedätkös jotain Sumalasta?" Hänen ihmeeksensä osoittivat waimon wastaukset, että tämä warsin hywin hymnärsi, kuka Sumala on, ja että Hän on maailmaa niin rakastanut, että Hän antoi ainoan poikansa meidän wapauttamisemme. Moffat kääntyi silloin wanheiman waimon puoleen ja sanoi:

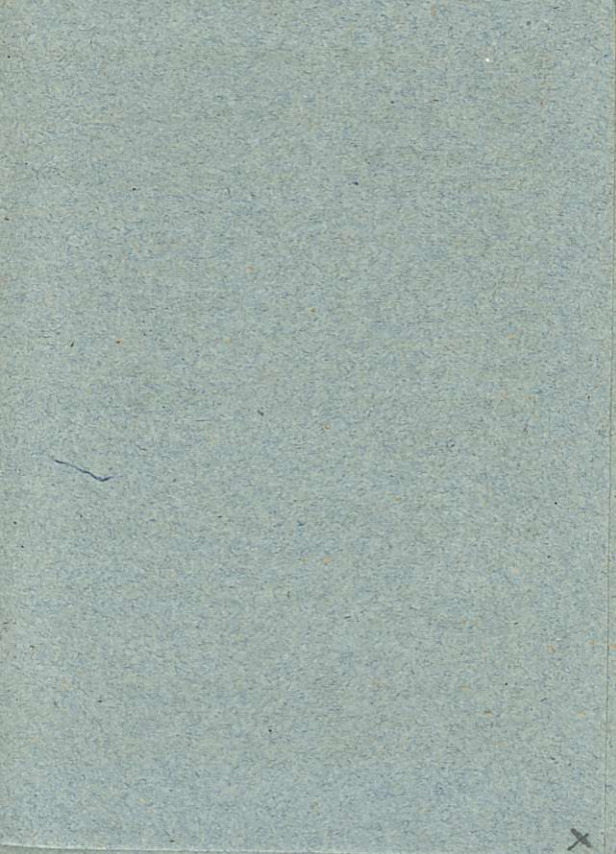

"en muista teitä koskaan jumalanpalvelukses-
samme nähneeni. Tiedätkös jotain Jumalan
rakkaudesta." "Tiedän" vastasi hän, "minä tun-
nen tosin Jumalan." Hän kysyi silloin: "mitä
on Jumala tehnyt sinulle? Waimo vastasi:
"Jumala on tehnyt minulle suuria hyviä töitä,
Hän on luonut minun, Hän pitää murhetta
minusta, ja Hän on antanut poikansa minua
vapauttamaan." Tätä sanoessansa itki tämä vanha
waimo, ja Moffat itki myös, sillä hän ihmetteli,
mitä hän kuuli. Taas kysyi Moffat: "missä
olette tätä saaneet kuulla?" Tämä vanha waimo
osotti kädellensä tyttärensä vähää tytärtä, sa-
noen: "aina siitä saakka kuin hän rupeesi taita-
maan sisältä lukea, on hän joka aamu lufenut
minulle. Minä olen usein peljännyt hänen tu-
lewan aiwan myöhään kouluun, ja olen käste-
nyt hänen siitä teille puhumaan; mutta en minä
tiedä, jos hän on sanonut jotain, ja hän tah-
too aina niin mielellänsä lukea minulle. Wä-
liste lufee hän minulle puolen yötä, ja minä
käsken hänen usein menemään maata, wäliste
nousee hän taas aamulla ja lufee niin, että hän

unhottaa suurusta syöä, jonka hän sitte syö
koulutiellä."

Ah, että monet lapset olisivat halulliset kai-
kella nähräydellä vanhemmillensa ja sisarillensa
opettamaan, mitä he ovat Jeesuksesta oppineet;
ja jos monet vanhemmat ja isämät olisivat
huolelliset rakkaudessa saattamaan lapsiansa ja
palvelioitansa Jumalan ja Vapahtajan tuntoon,
niin ei niin monta sielua tulisi iankaikkiseen ka-
dotukseen, ei tässä maailmassa olisi niin paljo
viheliäisyyttä; eikä niin paljo syntiä, eripurai-
suutta, jumalattomuutta ja rauhattomuutta mei-
dän kotossamme.

Uusemia Lapsille saadan tilata posti-
tovereissa 51 kopeekalla hopeata vuosikerralta eli kah-
deltatoistakymmeneltä wihkolta, mutta puolelta vuosii-
kerralta maksetaan puolta vähemmän.

Se joka tilaa kymmeniä eli satoja eksemplaria, ja
joka kymmenelle yhden ja joka sadalle wiifitoista
tilaushinnata, ainoastaan postirahan ja postiherran
palkkion maksamalla, jotka yhteen tekewät 11 kopeetta

Kahdentymmenen-wiiden ja usiampain eksemplarien
tilaus woi myös tapahtua toimittajan tykönä Kuopiossa,
jolloin niistä on makso tänne lähetettävä seuraawalla
tawalla, nimittäin:

Jos vähemmin kuin 50 eksemplaria tilataan, mak-
setaan 48 kopeetta;

Jos 50 taikka usempia tilataan 47 kopeetta, ja

Jos 100 taikka useimpia tilataan 46 kopeetta
joka vuosikerralta, ja annetaan myös silloin joka kym-
meneltä eksemplarilta yksi ja joka sadalta 15 hinnata.

Kirjakaupassa tulee vuosikerta tulewan vuoden tu-
luttua maksamaan 50 kopeetta eli 2 marckkaa hopeata,
ja joka wihko erittäin myyhtynä 5 kopeetta eli 20
pennia.

